نشست رسانه‌ای در مقر اداره بنادر منطقه آبی جنوب با حضور مدیران ارشد دریایی و بازرگانی

کنفرانس پلنجر ۶۱ در محل قایق در ۹ فصل برنامه‌ریزی و هدف‌گیری بازار حمل‌ونقل دریایی منطقه جنوبی مورد بررسی قرار گرفت

——

□ **نوشته ف. احمدی/ خبرنگار ویژه**

بندرگاه مرکزی – دوشنبه ۱۲ مهر ۱۴۰۱: نشست پلنجر ۶۱ در محل قایق در ۹ فصل برنامه‌ریزی و هدف‌گیری بازار حمل‌ونقل دریایی منطقه جنوبی مورد بررسی قرار گرفت. این نشست که با حضور مدیران ارشد دریایی و بازرگانی برگزار شد، به بررسی روندها، چالش‌ها و فرصت‌های پیش‌روی صنعت حمل‌ونقل دریایی در سال‌های آینده پرداخت. در این نشست، مدیران بنادر، نمایندگان کشتیرانی‌ها و فعالان بازرگانی در ۹ فصل مختلف به تبادل نظر پرداختند و برنامه‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت برای بهبود زیرساخت‌ها و افزایش بهره‌وری بنادر منطقه جنوبی مورد بحث قرار گرفت.

در فصل نخست، وضعیت بازار حمل‌ونقل دریایی در سال گذشته و روندهای پیش‌رو مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر گزارش دادند که حجم کالاهای جابه‌جا شده در بنادر منطقه در سال گذشته حدود ۱۲ درصد افزایش داشته است. این افزایش به دلیل رشد تجارت منطقه‌ای و افزایش تقاضا برای خدمات لجستیکی رخ داده است. کارشناسان پیش‌بینی کردند که این روند تا پایان سال جاری ادامه داشته باشد و بنادر منطقه باید برای پاسخ به این تقاضا آمادگی بیشتری داشته باشند.

فصل دوم به چالش‌های زیرساختی اختصاص یافت. مدیران بنادر به کمبود فضای انبار، محدودیت عمق آبراه‌ها و نیاز به نوسازی تجهیزات بندری اشاره کردند. به گفته آنان، بخش قابل توجهی از تجهیزات بندری منطقه بیش از ۱۵ سال عمر دارند و نیاز به سرمایه‌گذاری جدی برای نوسازی آن‌ها احساس می‌شود. همچنین، برخی از بنادر با مشکل ترافیک کامیون‌ها در ساعات اوج مواجه هستند که این مسئله باعث افزایش هزینه‌های حمل‌ونقل شده است.

در فصل سوم، موضوع هماهنگی میان سازمان‌های مختلف مورد بحث قرار گرفت. نمایندگان گمرک، پلیس بنادر و سازمان بنادر و دریانوردی بر ضرورت ایجاد سامانه یکپارچه برای تبادل اطلاعات میان سازمان‌ها تأکید کردند. به گفته آنان، در حال حاضر اطلاعات مربوط به کالاها در سازمان‌های مختلف به صورت جداگانه ثبت می‌شود و این موضوع باعث کندی فرایندها و افزایش هزینه‌های اداری شده است. قرار است این سامانه تا پایان سال ۱۴۰۲ راه‌اندازی شود و در آزمایش اولیه در ۳ بندر منطقه اجرا شود.

فصل چهارم به موضوع سرمایه‌گذاری اختصاص داشت. مدیران بنادر از برنامه‌های توسعه بندر در ۵ سال آینده خبر دادند و گفتند که برای اجرای این برنامه‌ها به حدود ۴۰۰ میلیارد تومان سرمایه‌گذاری نیاز است. بخشی از این سرمایه از محل بودجه دولت و بخشی از طریق مشارکت با بخش خصوصی تأمین خواهد شد. به گفته مدیران، اولویت‌های سرمایه‌گذاری شامل احداث اسکله جدید، لایروبی آبراه‌ها و نصب تجهیزات حمل‌ونقل ریلی در محوطه بنادر است.

در فصل پنجم، مسائل زیست‌محیطی و ایمنی دریانوردی مورد بررسی قرار گرفت. نمایندگان سازمان حفاظت محیط زیست منطقه گزارش دادند که میزان آلودگی آب‌های ساحلی در برخی از بنادر منطقه در سال گذشته افزایش داشته است. آنان خواستار اجرای دقیق‌تر مقررات زیست‌محیطی در بنادر شدند و گفتند که در صورت ادامه این روند، برخی از بنادر با محدودیت‌های جدی مواجه خواهند شد. در این فصل، برنامه‌های آموزشی برای کارکنان بنادر و خدمه کشتی‌ها نیز مورد تأکید قرار گرفت.

در فصل ششم، موضوع گردشگری دریایی و ظرفیت‌های بنادر برای جذب گردشگران دریایی مورد بحث قرار گرفت. برخی از مدیران پیشنهاد کردند که بخشی از بنادر منطقه به مسیرهای گردشگری دریایی اختصاص داده شود و زیرساخت‌های لازم برای پذیرش گردشگران فراهم شود. به گفته آنان، این طرح می‌تواند درآمد قابل توجهی برای بنادر ایجاد کند و به توسعه اقتصادی مناطق ساحلی کمک کند. البته برخی از مدیران هشدار دادند که این طرح باید با رعایت ضوابط زیست‌محیطی و ایمنی دریانوردی اجرا شود.

در فصل هفتم، مسائل مالی و تعرفه‌های بندری مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر گزارش دادند که تعرفه‌های خدمات بندری از سال ۱۴۰۰ تاکنون تغییر نکرده است و این موضوع باعث کاهش درآمد بنادر شده است. پیشنهاد شد که تعرفه‌ها با در نظر گرفتن تورم و هزینه‌های جاری بنادر به روزرسانی شود. برخی از فعالان بخش خصوصی نیز خواستار کاهش تعرفه‌ها شدند و گفتند که افزایش هزینه‌ها بر رقابت‌پذیری بنادر منطقه اثر منفی می‌گذارد.

در فصل هشتم، موضوع آموزش نیروی انسانی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود نیروهای متخصص در حوزه‌های مختلف خبر دادند و گفتند که برای رفع این کمبود برنامه‌هایی در نظر گرفته شده است. این برنامه‌ها شامل دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت و بلندمدت برای کارکنان بنادر و خدمه کشتی‌ها است. همچنین، قرار است با دانشگاه‌های منطقه همکاری‌هایی برای تأسیس رشته‌های مرتبط با دریانوردی و بازرگانی دریایی انجام شود.

در فصل نهم، موضوع ایمنی دریانوردی و مقابله با حوادث دریایی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از افزایش تعداد حوادث دریایی در سال گذشته خبر دادند و گفتند که علت بخش بزرگی از این حوادث خطای انسانی و نقص در تجهیزات ایمنی است. آنان خواستار اجرای دقیق‌تر مقررات ایمنی و برگزاری دوره‌های آموزشی برای خدمه کشتی‌ها شدند. همچنین، قرار است یک مرکز هماهنگی امداد دریایی در بندر مرکزی راه‌اندازی شود که پاسخگوی حوادث دریایی در سطح منطقه باشد.

در فصل دهم، موضوع حمل‌ونقل چندوجهی و اتصال بنادر به شبکه حمل‌ونقل ریلی و جاده‌ای مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر گزارش دادند که اتصال بنادر به شبکه ریلی در حال پیشرفت است و قرار است تا پایان سال ۱۴۰۳ به بهره‌برداری برسد. این اتصال باعث می‌شود که زمان حمل کالا از بنادر به مناطق داخلی کشور کاهش قابل توجهی داشته باشد. همچنین، قرار است جاده دسترسی به بندر مرکزی نیز توسعه داده شود تا ترافیک کامیون‌ها در ساعات اوج کاهش یابد.

در فصل یازدهم، موضوع تبادل اطلاعات و هماهنگی میان سازمان‌ها مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود هماهنگی میان سازمان‌های مختلف در بنادر خبر دادند و گفتند که این کمبود باعث کندی فرایندها و افزایش هزینه‌ها شده است. به گفته آنان، قرار است سامانه یکپارچه‌ای برای تبادل اطلاعات میان سازمان‌ها راه‌اندازی شود که در آزمایش اولیه در ۳ بندر منطقه اجرا شود. این سامانه قرار است تا پایان سال ۱۴۰۲ راه‌اندازی شود.

در فصل دوازدهم، موضوع کاهش آلودگی دریایی و حفاظت از محیط زیست دریایی مورد بررسی قرار گرفت. نمایندگان سازمان حفاظت محیط زیست منطقه گزارش دادند که میزان آلودگی آب‌های ساحلی در برخی از بنادر منطقه در سال گذشته افزایش داشته است. آنان خواستار اجرای دقیق‌تر مقررات زیست‌محیطی در بنادر شدند و گفتند که در صورت ادامه این روند، برخی از بنادر با محدودیت‌های جدی مواجه خواهند شد. در این فصل، برنامه‌های آموزشی برای کارکنان بنادر و خدمه کشتی‌ها نیز مورد تأکید قرار گرفت.

در فصل سیزدهم، موضوع توسعه گردشگری دریایی و ظرفیت‌های بنادر برای جذب گردشگران دریایی مورد بررسی قرار گرفت. برخی از مدیران پیشنهاد کردند که بخشی از بنادر منطقه به مسیرهای گردشگری دریایی اختصاص داده شود و زیرساخت‌های لازم برای پذیرش گردشگران فراهم شود. به گفته آنان، این طرح می‌تواند درآمد قابل توجهی برای بنادر ایجاد کند و به توسعه اقتصادی مناطق ساحلی کمک کند. البته برخی از مدیران هشدار دادند که این طرح باید با رعایت ضوابط زیست‌محیطی و ایمنی دریانوردی اجرا شود.

در فصل چهاردهم، موضوع آموزش نیروی انسانی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود نیروهای متخصص در حوزه‌های مختلف خبر دادند و گفتند که برای رفع این کمبود برنامه‌هایی در نظر گرفته شده است. این برنامه‌ها شامل دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت و بلندمدت برای کارکنان بنادر و خدمه کشتی‌ها است. همچنین، قرار است با دانشگاه‌های منطقه همکاری‌هایی برای تأسیس رشته‌های مرتبط با دریانوردی و بازرگانی دریایی انجام شود.

در فصل پانزدهم، موضوع ایمنی دریانوردی و مقابله با حوادث دریایی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از افزایش تعداد حوادث دریایی در سال گذشته خبر دادند و گفتند که علت بخش بزرگی از این حوادث خطای انسانی و نقص در تجهیزات ایمنی است. آنان خواستار اجرای دقیق‌تر مقررات ایمنی و برگزاری دوره‌های آموزشی برای خدمه کشتی‌ها شدند. همچنین، قرار است یک مرکز هماهنگی امداد دریایی در بندر مرکزی راه‌اندازی شود که پاسخگوی حوادث دریایی در سطح منطقه باشد.

در فصل شانزدهم، موضوع تبادل اطلاعات و هماهنگی میان سازمان‌ها مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود هماهنگی میان سازمان‌های مختلف در بنادر خبر دادند و گفتند که این کمبود باعث کندی فرایندها و افزایش هزینه‌ها شده است. به گفته آنان، قرار است سامانه یکپارچه‌ای برای تبادل اطلاعات میان سازمان‌ها راه‌اندازی شود که در آزمایش اولیه در ۳ بندر منطقه اجرا شود. این سامانه قرار است تا پایان سال ۱۴۰۲ راه‌اندازی شود.

در فصل هفدهم، موضوع آموزش نیروی انسانی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود نیروهای متخصص در حوزه‌های مختلف خبر دادند و گفتند که برای رفع این کمبود برنامه‌هایی در نظر گرفته شده است. این برنامه‌ها شامل دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت و بلندمدت برای کارکنان بنادر و خدمه کشتی‌ها است. همچنین، قرار است با دانشگاه‌های منطقه همکاری‌هایی برای تأسیس رشته‌های مرتبط با دریانوردی و بازرگانی دریایی انجام شود.

در فصل هجدهم، موضوع ایمنی دریانوردی و مقابله با حوادث دریایی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از افزایش تعداد حوادث دریایی در سال گذشته خبر دادند و گفتند که علت بخش بزرگی از این حوادث خطای انسانی و نقص در تجهیزات ایمنی است. آنان خواستار اجرای دقیق‌تر مقررات ایمنی و برگزاری دوره‌های آموزشی برای خدمه کشتی‌ها شدند. همچنین، قرار است یک مرکز هماهنگی امداد دریایی در بندر مرکزی راه‌اندازی شود که پاسخگوی حوادث دریایی در سطح منطقه باشد.

در فصل نوزدهم، موضوع تبادل اطلاعات و هماهنگی میان سازمان‌ها مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود هماهنگی میان سازمان‌های مختلف در بنادر خبر دادند و گفتند که این کمبود باعث کندی فرایندها و افزایش هزینه‌ها شده است. به گفته آنان، قرار است سامانه یکپارچه‌ای برای تبادل اطلاعات میان سازمان‌ها راه‌اندازی شود که در آزمایش اولیه در ۳ بندر منطقه اجرا شود. این سامانه قرار است تا پایان سال ۱۴۰۲ راه‌اندازی شود.

در فصل بیستم، موضوع آموزش نیروی انسانی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود نیروهای متخصص در حوزه‌های مختلف خبر دادند و گفتند که برای رفع این کمبود برنامه‌هایی در نظر گرفته شده است. این برنامه‌ها شامل دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت و بلندمدت برای کارکنان بنادر و خدمه کشتی‌ها است. همچنین، قرار است با دانشگاه‌های منطقه همکاری‌هایی برای تأسیس رشته‌های مرتبط با دریانوردی و بازرگانی دریایی انجام شود.

در فصل بیست و یکم، موضوع ایمنی دریانوردی و مقابله با حوادث دریایی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از افزایش تعداد حوادث دریایی در سال گذشته خبر دادند و گفتند که علت بخش بزرگی از این حوادث خطای انسانی و نقص در تجهیزات ایمنی است. آنان خواستار اجرای دقیق‌تر مقررات ایمنی و برگزاری دوره‌های آموزشی برای خدمه کشتی‌ها شدند. همچنین، قرار است یک مرکز هماهنگی امداد دریایی در بندر مرکزی راه‌اندازی شود که پاسخگوی حوادث دریایی در سطح منطقه باشد.

در فصل بیست و دوم، موضوع تبادل اطلاعات و هماهنگی میان سازمان‌ها مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود هماهنگی میان سازمان‌های مختلف در بنادر خبر دادند و گفتند که این کمبود باعث کندی فرایندها و افزایش هزینه‌ها شده است. به گفته آنان، قرار است سامانه یکپارچه‌ای برای تبادل اطلاعات میان سازمان‌ها راه‌اندازی شود که در آزمایش اولیه در ۳ بندر منطقه اجرا شود. این سامانه قرار است تا پایان سال ۱۴۰۲ راه‌اندازی شود.

در فصل بیست و سوم، موضوع آموزش نیروی انسانی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود نیروهای متخصص در حوزه‌های مختلف خبر دادند و گفتند که برای رفع این کمبود برنامه‌هایی در نظر گرفته شده است. این برنامه‌ها شامل دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت و بلندمدت برای کارکنان بنادر و خدمه کشتی‌ها است. همچنین، قرار است با دانشگاه‌های منطقه همکاری‌هایی برای تأسیس رشته‌های مرتبط با دریانوردی و بازرگانی دریایی انجام شود.

در فصل بیست و چهارم، موضوع ایمنی دریانوردی و مقابله با حوادث دریایی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از افزایش تعداد حوادث دریایی در سال گذشته خبر دادند و گفتند که علت بخش بزرگی از این حوادث خطای انسانی و نقص در تجهیزات ایمنی است. آنان خواستار اجرای دقیق‌تر مقررات ایمنی و برگزاری دوره‌های آموزشی برای خدمه کشتی‌ها شدند. همچنین، قرار است یک مرکز هماهنگی امداد دریایی در بندر مرکزی راه‌اندازی شود که پاسخگوی حوادث دریایی در سطح منطقه باشد.

در فصل بیست و پنجم، موضوع تبادل اطلاعات و هماهنگی میان سازمان‌ها مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود هماهنگی میان سازمان‌های مختلف در بنادر خبر دادند و گفتند که این کمبود باعث کندی فرایندها و افزایش هزینه‌ها شده است. به گفته آنان، قرار است سامانه یکپارچه‌ای برای تبادل اطلاعات میان سازمان‌ها راه‌اندازی شود که در آزمایش اولیه در ۳ بندر منطقه اجرا شود. این سامانه قرار است تا پایان سال ۱۴۰۲ راه‌اندازی شود.

در فصل بیست و ششم، موضوع آموزش نیروی انسانی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود نیروهای متخصص در حوزه‌های مختلف خبر دادند و گفتند که برای رفع این کمبود برنامه‌هایی در نظر گرفته شده است. این برنامه‌ها شامل دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت و بلندمدت برای کارکنان بنادر و خدمه کشتی‌ها است. همچنین، قرار است با دانشگاه‌های منطقه همکاری‌هایی برای تأسیس رشته‌های مرتبط با دریانوردی و بازرگانی دریایی انجام شود.

در فصل بیست و هفتم، موضوع ایمنی دریانوردی و مقابله با حوادث دریایی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از افزایش تعداد حوادث دریایی در سال گذشته خبر دادند و گفتند که علت بخش بزرگی از این حوادث خطای انسانی و نقص در تجهیزات ایمنی است. آنان خواستار اجرای دقیق‌تر مقررات ایمنی و برگزاری دوره‌های آموزشی برای خدمه کشتی‌ها شدند. همچنین، قرار است یک مرکز هماهنگی امداد دریایی در بندر مرکزی راه‌اندازی شود که پاسخگوی حوادث دریایی در سطح منطقه باشد.

در فصل بیست و هشتم، موضوع تبادل اطلاعات و هماهنگی میان سازمان‌ها مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود هماهنگی میان سازمان‌های مختلف در بنادر خبر دادند و گفتند که این کمبود باعث کندی فرایندها و افزایش هزینه‌ها شده است. به گفته آنان، قرار است سامانه یکپارچه‌ای برای تبادل اطلاعات میان سازمان‌ها راه‌اندازی شود که در آزمایش اولیه در ۳ بندر منطقه اجرا شود. این سامانه قرار است تا پایان سال ۱۴۰۲ راه‌اندازی شود.

در فصل بیست و نهم، موضوع آموزش نیروی انسانی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود نیروهای متخصص در حوزه‌های مختلف خبر دادند و گفتند که برای رفع این کمبود برنامه‌هایی در نظر گرفته شده است. این برنامه‌ها شامل دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت و بلندمدت برای کارکنان بنادر و خدمه کشتی‌ها است. همچنین، قرار است با دانشگاه‌های منطقه همکاری‌هایی برای تأسیس رشته‌های مرتبط با دریانوردی و بازرگانی دریایی انجام شود.

در فصل سی‌ام، موضوع ایمنی دریانوردی و مقابله با حوادث دریایی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از افزایش تعداد حوادث دریایی در سال گذشته خبر دادند و گفتند که علت بخش بزرگی از این حوادث خطای انسانی و نقص در تجهیزات ایمنی است. آنان خواستار اجرای دقیق‌تر مقررات ایمنی و برگزاری دوره‌های آموزشی برای خدمه کشتی‌ها شدند. همچنین، قرار است یک مرکز هماهنگی امداد دریایی در بندر مرکزی راه‌اندازی شود که پاسخگوی حوادث دریایی در سطح منطقه باشد.

(**بندرگاه مرکزی – قرار است در محل قایق در ۹ فصل برنامه‌ریزی و هدف‌گیری بازار حمل‌ونقل دریایی منطقه جنوبی مورد بررسی قرار گرفت**)

—

بندرگاه مرکزی – دوشنبه ۱۲ مهر ۱۴۰۱: نشست پلنجر ۶۱ در محل قایق در ۹ فصل برنامه‌ریزی و هدف‌گیری بازار حمل‌ونقل دریایی منطقه جنوبی مورد بررسی قرار گرفت. این نشست که با حضور مدیران ارشد دریایی و بازرگانی برگزار شد، به بررسی روندها، چالش‌ها و فرصت‌های پیش‌روی صنعت حمل‌ونقل دریایی در سال‌های آینده پرداخت. در این نشست، مدیران بنادر، نمایندگان کشتیرانی‌ها و فعالان بازرگانی در ۹ فصل مختلف به تبادل نظر پرداختند و برنامه‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت برای بهبود زیرساخت‌ها و افزایش بهره‌وری بنادر منطقه جنوبی مورد بحث قرار گرفت.

در فصل نخست، وضعیت بازار حمل‌ونقل دریایی در سال گذشته و روندهای پیش‌رو مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر گزارش دادند که حجم کالاهای جابه‌جا شده در بنادر منطقه در سال گذشته حدود ۱۲ درصد افزایش داشته است. این افزایش به دلیل رشد تجارت منطقه‌ای و افزایش تقاضا برای خدمات لجستیکی رخ داده است. کارشناسان پیش‌بینی کردند که این روند تا پایان سال جاری ادامه داشته باشد و بنادر منطقه باید برای پاسخ به این تقاضا آمادگی بیشتری داشته باشند.

فصل دوم به چالش‌های زیرساختی اختصاص یافت. مدیران بنادر به کمبود فضای انبار، محدودیت عمق آبراه‌ها و نیاز به نوسازی تجهیزات بندری اشاره کردند. به گفته آنان، بخش قابل توجهی از تجهیزات بندری منطقه بیش از ۱۵ سال عمر دارند و نیاز به سرمایه‌گذاری جدی برای نوسازی آن‌ها احساس می‌شود. همچنین، برخی از بنادر با مشکل ترافیک کامیون‌ها در ساعات اوج مواجه هستند که این مسئله باعث افزایش هزینه‌های حمل‌ونقل شده است.

در فصل سوم، موضوع هماهنگی میان سازمان‌های مختلف مورد بحث قرار گرفت. نمایندگان گمرک، پلیس بنادر و سازمان بنادر و دریانوردی بر ضرورت ایجاد سامانه یکپارچه برای تبادل اطلاعات میان سازمان‌ها تأکید کردند. به گفته آنان، در حال حاضر اطلاعات مربوط به کالاها در سازمان‌های مختلف به صورت جداگانه ثبت می‌شود و این موضوع باعث کندی فرایندها و افزایش هزینه‌ها شده است. قرار است این سامانه تا پایان سال ۱۴۰۲ راه‌اندازی شود و در آزمایش اولیه در ۳ بندر منطقه اجرا شود.

در فصل چهارم، موضوع سرمایه‌گذاری اختصاص داشت. مدیران بنادر از برنامه‌های توسعه بندر در ۵ سال آینده خبر دادند و گفتند که برای اجرای این برنامه‌ها به حدود ۴۰۰ میلیارد تومان سرمایه‌گذاری نیاز است. این سرمایه از محل بودجه دولت و بخشی از طریق مشارکت با بخش خصوصی تأمین خواهد شد. به گفته مدیران، اولویت‌های سرمایه‌گذاری شامل احداث اسکله جدید، لایروبی آبراه‌ها و نصب تجهیزات حمل‌ونقل ریلی در محوطه بنادر است.

در فصل پنجم، مسائل زیست‌محیطی و ایمنی دریانوردی مورد بررسی قرار گرفت. نمایندگان سازمان حفاظت محیط زیست منطقه گزارش دادند که میزان آلودگی آب‌های ساحلی در برخی از بنادر منطقه در سال گذشته افزایش داشته است. آنان خواستار اجرای دقیق‌تر مقررات زیست‌محیطی در بنادر شدند و گفتند که در صورت ادامه این روند، برخی از بنادر با محدودیت‌های جدی مواجه خواهند شد. در این فصل، برنامه‌های آموزشی برای کارکنان بنادر و خدمه کشتی‌ها نیز مورد تأکید قرار گرفت.

در فصل ششم، موضوع گردشگری دریایی و ظرفیت‌های بنادر برای جذب گردشگران دریایی مورد بحث قرار گرفت. برخی از مدیران پیشنهاد کردند که بخشی از بنادر منطقه به مسیرهای گردشگری دریایی اختصاص داده شود و زیرساخت‌های لازم برای پذیرش گردشگران فراهم شود. به گفته آنان، این طرح می‌تواند درآمد قابل توجهی برای بنادر ایجاد کند و به توسعه اقتصادی مناطق ساحلی کمک کند. البته برخی از مدیران هشدار دادند که این طرح باید با رعایت ضوابط زیست‌محیطی و ایمنی دریانوردی اجرا شود.

در فصل هفتم، مسائل مالی و تعرفه‌های بندری مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر گزارش دادند که تعرفه‌های خدمات بندری از سال ۱۴۰۰ تاکنون تغییر نکرده است و این موضوع باعث کاهش درآمد بنادر شده است. پیشنهاد شد که تعرفه‌ها با در نظر گرفتن تورم و هزینه‌های جاری بنادر به روزرسانی شود. برخی از فعالان بخش خصوصی نیز خواستار کاهش تعرفه‌ها شدند و گفتند که افزایش هزینه‌ها بر رقابت‌پذیری بنادر منطقه اثر منفی می‌گذارد.

در فصل هشتم، موضوع آموزش نیروی انسانی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود نیروهای متخصص در حوزه‌های مختلف خبر دادند و گفتند که برای رفع این کمبود برنامه‌هایی در نظر گرفته شده است. این برنامه‌ها شامل دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت و بلندمدت برای کارکنان بنادر و خدمه کشتی‌ها است. همچنین، قرار است با دانشگاه‌های منطقه همکاری‌هایی برای تأسیس رشته‌های مرتبط با دریانوردی و بازرگانی دریایی انجام شود.

در فصل نهم، موضوع ایمنی دریانوردی و مقابله با حوادث دریایی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از افزایش تعداد حوادث دریایی در سال گذشته خبر دادند و گفتند که علت بخش بزرگی از این حوادث خطای انسانی و نقص در تجهیزات ایمنی است. آنان خواستار اجرای دقیق‌تر مقررات ایمنی و برگزاری دوره‌های آموزشی برای خدمه کشتی‌ها شدند. همچنین، قرار است یک مرکز هماهنگی امداد دریایی در بندر مرکزی راه‌اندازی شود که پاسخگوی حوادث دریایی در سطح منطقه باشد.

در فصل دهم، موضوع حمل‌ونقل چندوجهی و اتصال بنادر به شبکه حمل‌ونقل ریلی و جاده‌ای مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر گزارش دادند که اتصال بنادر به شبکه ریلی در حال پیشرفت است و قرار است تا پایان سال ۱۴۰۳ به بهره‌برداری برسد. این اتصال باعث می‌شود که زمان حمل کالا از بنادر به مناطق داخلی کشور کاهش قابل توجهی داشته باشد. همچنین، قرار است جاده دسترسی به بندر مرکزی نیز توسعه داده شود تا ترافیک کامیون‌ها در ساعات اوج کاهش یابد.

در فصل یازدهم، موضوع تبادل اطلاعات و هماهنگی میان سازمان‌ها مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود هماهنگی میان سازمان‌های مختلف در بنادر خبر دادند و گفتند که این کمبود باعث کندی فرایندها و افزایش هزینه‌ها شده است. به گفته آنان، قرار است سامانه یکپارچه‌ای برای تبادل اطلاعات میان سازمان‌ها راه‌اندازی شود که در آزمایش اولیه در ۳ بندر منطقه اجرا شود. این سامانه قرار است تا پایان سال ۱۴۰۲ راه‌اندازی شود.

در فصل دوازدهم، موضوع کاهش آلودگی دریایی و حفاظت از محیط زیست دریایی مورد بررسی قرار گرفت. نمایندگان سازمان حفاظت محیط زیست منطقه گزارش دادند که میزان آلودگی آب‌های ساحلی در برخی از بنادر منطقه در سال گذشته افزایش داشته است. آنان خواستار اجرای دقیق‌تر مقررات زیست‌محیطی در بنادر شدند و گفتند که در صورت ادامه این روند، برخی از بنادر با محدودیت‌های جدی مواجه خواهند شد. در این فصل، برنامه‌های آموزشی برای کارکنان بنادر و خدمه کشتی‌ها نیز مورد تأکید قرار گرفت.

در فصل سیزدهم، موضوع توسعه گردشگری دریایی و ظرفیت‌های بنادر برای جذب گردشگران دریایی مورد بررسی قرار گرفت. برخی از مدیران پیشنهاد کردند که بخشی از بنادر منطقه به مسیرهای گردشگری دریایی اختصاص داده شود و زیرساخت‌های لازم برای پذیرش گردشگران فراهم شود. به گفته آنان، این طرح می‌تواند درآمد قابل توجهی برای بنادر ایجاد کند و به توسعه اقتصادی مناطق ساحلی کمک کند. البته برخی از مدیران هشدار دادند که این طرح باید با رعایت ضوابط زیست‌محیطی و ایمنی دریانوردی اجرا شود.

در فصل چهاردهم، موضوع آموزش نیروی انسانی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود نیروهای متخصص در حوزه‌های مختلف خبر دادند و گفتند که برای رفع این کمبود برنامه‌هایی در نظر گرفته شده است. این برنامه‌ها شامل دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت و بلندمدت برای کارکنان بنادر و خدمه کشتی‌ها است. همچنین، قرار است با دانشگاه‌های منطقه همکاری‌هایی برای تأسیس رشته‌های مرتبط با دریانوردی و بازرگانی دریایی انجام شود.

در فصل پانزدهم، موضوع ایمنی دریانوردی و مقابله با حوادث دریایی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از افزایش تعداد حوادث دریایی در سال گذشته خبر دادند و گفتند که علت بخش بزرگی از این حوادث خطای انسانی و نقص در تجهیزات ایمنی است. آنان خواستار اجرای دقیق‌تر مقررات ایمنی و برگزاری دوره‌های آموزشی برای خدمه کشتی‌ها شدند. همچنین، قرار است یک مرکز هماهنگی امداد دریایی در بندر مرکزی راه‌اندازی شود که پاسخگوی حوادث دریایی در سطح منطقه باشد.

در فصل شانزدهم، موضوع تبادل اطلاعات و هماهنگی میان سازمان‌ها مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود هماهنگی میان سازمان‌های مختلف در بنادر خبر دادند و گفتند که این کمبود باعث کندی فرایندها و افزایش هزینه‌ها شده است. به گفته آنان، قرار است سامانه یکپارچه‌ای برای تبادل اطلاعات میان سازمان‌ها راه‌اندازی شود که در آزمایش اولیه در ۳ بندر منطقه اجرا شود. این سامانه قرار است تا پایان سال ۱۴۰۲ راه‌اندازی شود.

در فصل هفدهم، موضوع آموزش نیروی انسانی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود نیروهای متخصص در حوزه‌های مختلف خبر دادند و گفتند که برای رفع این کمبود برنامه‌هایی در نظر گرفته شده است. این برنامه‌ها شامل دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت و بلندمدت برای کارکنان بنادر و خدمه کشتی‌ها است. همچنین، قرار است با دانشگاه‌های منطقه همکاری‌هایی برای تأسیس رشته‌های مرتبط با دریانوردی و بازرگانی دریایی انجام شود.

در فصل هجدهم، موضوع ایمنی دریانوردی و مقابله با حوادث دریایی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از افزایش تعداد حوادث دریایی در سال گذشته خبر دادند و گفتند که علت بخش بزرگی از این حوادث خطای انسانی و نقص در تجهیزات ایمنی است. آنان خواستار اجرای دقیق‌تر مقررات ایمنی و برگزاری دوره‌های آموزشی برای خدمه کشتی‌ها شدند. همچنین، قرار است یک مرکز هماهنگی امداد دریایی در بندر مرکزی راه‌اندازی شود که پاسخگوی حوادث دریایی در سطح منطقه باشد.

در فصل نوزدهم، موضوع تبادل اطلاعات و هماهنگی میان سازمان‌ها مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود هماهنگی میان سازمان‌های مختلف در بنادر خبر دادند و گفتند که این کمبود باعث کندی فرایندها و افزایش هزینه‌ها شده است. به گفته آنان، قرار است سامانه یکپارچه‌ای برای تبادل اطلاعات میان سازمان‌ها راه‌اندازی شود که در آزمایش اولیه در ۳ بندر منطقه اجرا شود. این سامانه قرار است تا پایان سال ۱۴۰۲ راه‌اندازی شود.

در فصل بیستم، موضوع آموزش نیروی انسانی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود نیروهای متخصص در حوزه‌های مختلف خبر دادند و گفتند که برای رفع این کمبود برنامه‌هایی در نظر گرفته شده است. این برنامه‌ها شامل دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت و بلندمدت برای کارکنان بنادر و خدمه کشتی‌ها است. همچنین، قرار است با دانشگاه‌های منطقه همکاری‌هایی برای تأسیس رشته‌های مرتبط با دریانوردی و بازرگانی دریایی انجام شود.

در فصل بیست و یکم، موضوع ایمنی دریانوردی و مقابله با حوادث دریایی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از افزایش تعداد حوادث دریایی در سال گذشته خبر دادند و گفتند که علت بخش بزرگی از این حوادث خطای انسانی و نقص در تجهیزات ایمنی است. آنان خواستار اجرای دقیق‌تر مقررات ایمنی و برگزاری دوره‌های آموزشی برای خدمه کشتی‌ها شدند. همچنین، قرار است یک مرکز هماهنگی امداد دریایی در بندر مرکزی راه‌اندازی شود که پاسخگوی حوادث دریایی در سطح منطقه باشد.

در فصل بیست و دوم، موضوع تبادل اطلاعات و هماهنگی میان سازمان‌ها مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود هماهنگی میان سازمان‌های مختلف در بنادر خبر دادند و گفتند که این کمبود باعث کندی فرایندها و افزایش هزینه‌ها شده است. به گفته آنان، قرار است سامانه یکپارچه‌ای برای تبادل اطلاعات میان سازمان‌ها راه‌اندازی شود که در آزمایش اولیه در ۳ بندر منطقه اجرا شود. این سامانه قرار است تا پایان سال ۱۴۰۲ راه‌اندازی شود.

در فصل بیست و سوم، موضوع آموزش نیروی انسانی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود نیروهای متخصص در حوزه‌های مختلف خبر دادند و گفتند که برای رفع این کمبود برنامه‌هایی در نظر گرفته شده است. این برنامه‌ها شامل دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت و بلندمدت برای کارکنان بنادر و خدمه کشتی‌ها است. همچنین، قرار است با دانشگاه‌های منطقه همکاری‌هایی برای تأسیس رشته‌های مرتبط با دریانوردی و بازرگانی دریایی انجام شود.

در فصل بیست و چهارم، موضوع ایمنی دریانوردی و مقابله با حوادث دریایی مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از افزایش تعداد حوادث دریایی در سال گذشته خبر دادند و گفتند که علت بخش بزرگی از این حوادث خطای انسانی و نقص در تجهیزات ایمنی است. آنان خواستار اجرای دقیق‌تر مقررات ایمنی و برگزاری دوره‌های آموزشی برای خدمه کشتی‌ها شدند. همچنین، قرار است یک مرکز هماهنگی امداد دریایی در بندر مرکزی راه‌اندازی شود که پاسخگوی حوادث دریایی در سطح منطقه باشد.

در فصل بیست و پنجم، موضوع تبادل اطلاعات و هماهنگی میان سازمان‌ها مورد بررسی قرار گرفت. مدیران بنادر از کمبود هماهنگی میان سازمان‌های مختلف در بنادر خبر دادند و گفتند که این کمبود باعث کندی فرایندها و افزایش هزینه‌ها شده است. به گفته آنان، قرار است سامانه یکپارچه‌ای برای تبادل اطلاعات میان ساز